

Spørgsmaal til Menighedsraadene. Nej, jeg har som Kirkeminister ikke rettet Spørgsmaal, men et Folketingsudvalg har anmodet om, at Menighedsraadene maatte blive spurgt om noget, og det kunde ingen Minister modsætte sig. Men jeg har udtalt, at det var en Fejl, at det ikke udtrykkelig var fastslaaet, at Menighedsraadene kun kunde komme til at udtale sig om stedlige økonomiske Spørgsmaal, og derfor stillede jeg et Forslag i saa Henseende, som imidlertid blev forkastet. Men nu tvinger man Menighedsraadene ind under Organisation ved at give dem Opgaver, der ligger ud over Sognets Grænser, gennem Provstiudvalgene og gennem Bispevalg.

Den ærede Ordfører rokkede ikke ved min Udtalelse med Hensyn til Tilblivelsen af § 75, den nuværende § 73, i Grundloven; og det kan heller ikke bestrides, at et Flertal i sin Tid argumenterede mod det oprindelige Forslag til denne Paragrafs Affattelse ud fra den Betragtning, at det ønskede Rigsdagen opretholdt som lovgivende i kirkelige Sager.

Den ærede Ordfører udtalte, at det var ikke kirkeligt Landsforbund, som han fulgte, men det var kirkeligt Landsforbund, der fulgte den ærede Ordfører. Ja, og de følger ham med Glæde, og jeg lykønsker den ærede Ordfører til det Førerskab for kirkeligt Landsforbund i Kampen mod de grundtvigske Frihedsideer her i vort Land.

Den højtærede Kirkeminister begyndte med at beklage, at de Udtalelser, der var faldet her ved tredie Behandling, egentlig kun var Gentagelser af Udtalelser fra første Behandling, og den højtærede Minister sagde, at han ikke skulde lade sig friste til at søge at vinde nogen for sin Opfattelse. Desuagtet lod den højtærede Minister sig friste til at holde det samme Foredrag, som vi har hørt før. Der fremkom intet som helst nyt deri. Den højtærede Kirkeminister anførte de samme Argumenter for Tilmelding, som vi har hørt før. Den højtærede Kirkeminister har før været stillet overfor det Tankeeksperiment, at man nu vilde komme og sige til dem, der har politisk Valgret, til Vælgerne her i Danmark: Fremtidig er jeres Valgret afhængig af, at I melder jer til en Liste. Hvad tror den højtærede Kirkeminister, man vilde sige til dette? Men det er jo i Virkeligheden det, han gør overfor Sønderjyderne.

Den højtærede Minister sagde, at jeg havde vist Ret i min Udtalelse om, at Bispevalget i Norge havde fremkaldt megen Ufordragelighed; og det er der jo ingen Tvivl om. Men den højtærede Minister mente, at her, hvor der var mere Lys og Sol,

var der ingen Fare for en saadan Ufordragelighed. Jeg vil da bede den højtærede Kirkeminister tænke paa et Bispevalg i Ribe Stift, hvor der dog saa vist er nok af Sol og Lys. Jeg er bange for, at det vilde foregaa i høj Grad i Ufordragelighedens Tegn. Jeg mener, vi ikke her skal vedtage Love, som vi er enige om vil fremme Ufordrageligheden. Den højtærede Kirkeminister har naturligvis Ret i, at her bliver trods Bispevalgene Kaarene for Mindretallene bedre end oppe i Norge. Men den højtærede Kirkeminister maa dog ikke glemme, at Bisperne har ikke saa ganske ringe Beføjelse med Hensyn til Udførelsen af de kirkelige Frihedslove, og der kan være i høj Grad Grund til at være ængstelig for, hvorledes det skal gaa i saa Henseende, naar vi faar Bispevalg. Bestemmelsen om Stiftsbaandsløsning er i saa Henseende ingenlunde tilfredsstillende, idet Bispevalget let kan føre til, at der ikke bliver nogen Bisp for Mindretallet at løse Stiftsbaand til.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 76 Stemmer mod 57.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 6902).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Til § 3.

Af *Kirkeministeren:*

1) I sidste Stykke, 3die—4de Linie, ændres „Sognemenigheds“ til: „egen Menigheds“.

Til § 7.

Af *Kirkeministeren:*

2) I 2det Stykke, 1ste Linie, ændres „faste præsteviede Medhjælpere“ til: „Hjælpepræster“.